

Şairin Külliyesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Eylül 2023

Geniş mezhepli bir ölçek insan olmanın kaidesinin yıkıldığı değil de asla bir rivayet.

Aşkın koşusunda tek koşut sessizliği imleyen sözcüklere kanat açan o sihirli değnek ve kusursuz bir aşka serh düşen evrenin defolu düşleri şiirlerse yaraya merhem hele ki gonk vurmuşken sessizliğe ve es geçtiğimiz kadar hayatı çiçeklenen bahçelerde sürgün eyleneş nidalar kopan halatın ucunda sarkan asalet elbet karşılık bulacaktır her sevap her dua yeter ki minnet etmesin şair sair kuluna Rabbin âşık atan sözcüklere saklanırken aşk semirendir hüzün sabrını katkı ettiği kadar ömrün sonlanmayan fermanı ne çok ne çok şiire namzet bir yakarışla kucaklamak O ışığı iman gücünün de ifası sanmayın sakın ha: tek şiir yetecektir yaralı kalbine şairin tohum ekecek olandır sevgi hâsil olan sevgisizliğe inat şairin sevdiği kadar döngüyü saklı tutan nice ip nice ırk nice sihir...

Ruhum bir m/im sanatçısı adeta
Tahayyül etmenin de ötesinde tutuşan o sevdalı nida
Bir ölçek ise şiir eğer ki
Nabzını tutmanın verdiği o his:
Aşka ve Rabbine sadık nice insan nice giz
Sözcüklerse efkârın en yalın hali
Yâdı şüheda mazinin
Yareni kalemin soluksuz kaldığı kadar nefesi...

Bıçkın rüzgâr iş başında
Ve nihayet kavuştuk sonbahara
Radarı kırık olsa ne ki mevsimin?
Ziyadesiyle aşk dolu umut dolu şairin
Külliyesinde
Yeşeren tohumun bin bir tonu
İdamesi ömrün tevafuk yüklü
Bir gazel
Varsın gelmesin de elden hiçbir şey
Arsız bir hüzünle iştiğal yerküre
Aşkın atak geçirdiği
Karanlığın b/atağında desti izdivacına talip
Şairin dinmeyen sesi bitmeyen hikâyesi...

Nemalandığı ne varsa gönül tezgâhında

Sökün eder ansızın nice güfte ve kelime
Bestesi sessizliğe namzet
Şair de sınanırken sevdikleriyle

Arşı alaya çıkan o tutku ki
Tutulan nutkuna dokunan rahmetin eli
Kayıp bir minvalde rast gelecektir şair elbet kendine
Kenetlendiği kalem bir sihirli değnek misali
Sökün eder nice duygu
Acının da aşkın da ikamesi
Tutuşan sözcükler
Kefen bezine sarılı bir isyan
Nemrut gölgeler
Asla değil umurunda şairin
Aydınlığı kardığı kadar
Varsa yoksa insanlara safça inandığı.

Vardiyası dinmez iken hüznün
Tecelli etti edecek yeni gün
Sür manşet bir sevda masalı
Bohçasına yığıdığı kadar ruhunu ve yalnızlığı
Kükreyen bir renk misali
Beyazın tutkusu ve şairin masumiyeti
Kepenleri indirmişse olsa ne ki?

Kırmadan usulca yaşamın idamesi
Ne beylik bir söylemdir şiir
Ne de değersiz bir servettir
Rabbin katına koşan mıntıkası acının
Mihrabı olduğu kadar yazılmamış masalların
Yazılmaya durmuş her şiir her imge
Soluksuz sevdasının da izinde süregelen bir mücadele

Şairin asla müdahale edemediği şu hüzün ikliminde
Varsa yoksa inancın ve itikadın gizi
Eşleştiği kadar hüzün dolu o minvalde
Sadık olduğu kadar Rabbine
Sahibesi olduğu umudun izinde...